

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΑΙΓΥΠΤΙΩΝ ΜΑΡΤΥΡΩΝ
ΤΩΝ ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΑΘΛΗΣΑΝΤΩΝ

Μηνὶ Ἰουλίῳ γ'

Μνήμη τῶν ἁγίων τοῦ Χριστοῦ μαρτύρων

Θεωνᾶ, Ἡρωνος, Πίλλωνος καὶ Παύλου

Κάθισμα. Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον .

Τῶν τυράννων τὰ θράση, μὴ καταπτήξασα, ἢ τετράς τῶν μαρτύρων, ἢ ἀξιέπαινος, Θεωνᾶς ὁ θαυμαστός, Ἡρων ὁ πάνσοφος, καὶ ὁ Παῦλος ὁ κλεινός, Πίλλων τε ὁ πανευκλεής, ἀθλήσαντες καὶ στεφθέντες, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος, ὃν καὶ πρεσβεύουσιν εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Στιχηρά. Ἦχος δ'. Πρὸς Ἑδωκας σημείωσιν

Δεῦτε, οἱ φιλόχριστοι, τῶν ἀθλοφόρων τιμήσωμεν, τὴν ἐτήσιον σήμερον, μνήμην ἐκθειάζοντες, τὴν αὐτῶν ἀνδρείαν, καὶ τὴν καρτερίαν, ἣν ἐνεδείξαντο στερεῶς, ἀγωνισάμενοι γενναιότατα, καὶ πάσας τοῦ ἀλάστορος, τὰς μηχανὰς καταπτύσαντες, ὡς ἀήττητοι μάρτυρες, τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν.

Πᾶσαν ὑπηνέγκατε, μεγαλομάρτυρες κάκωσιν, καὶ βασάνων δορυμύτητα, Θεοῦ μόνου ἕνεκεν, ὑπὲρ οὗ τὸ πάσχειν, εἴλασθε γενναίως, ὁδοιπορίαις χαλεπαῖς, καὶ μακροτάταις προσομιλήσαντες· Ἐώας γὰρ ἀπάραντες, καὶ πρὸς τῇ Δύσει γενόμενοι, ἐν αὐτῇ τὸ μακάριον, διηνύσατε τέλος ὑμῶν.

Παῦλε παναοίδιμε, καὶ Θεωνᾶ ἀξιάγαστε, Πίλλων τε εὐκλεέστατε,
καὶ Ἑρῶν πανθαύμαστε, οἱ σεπτοὶ ὀπλῖται, τῆς θείας Τριάδος, οἱ ὑπὲρ
ταύτης τὸν καλόν, ἡγωνισμένοι ἀγῶνα μάρτυρες, πρεσβεύσατε ὡς
ἔχοντες, τὴν παρρησίαν παμμέγιστον, ὅπως ἔλεος εὔροιμεν, ἐν ἡμέρᾳ τῆς
κρίσεως.

Ὁ κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Νήσω Θεοῦ νάουσι μάρτυρες χάριν.

Ωδὴ α'. Ἑχος δ'. Ἀσομαί σοι, Κύριε, ὁ Θεός μου

Νέμοιτε τὴν χάριν ᾧ ἀθλοφόροι, τοῖς ἐκτελοῦσι τὴν ὑμῶν, ἡμῖν
σήμερον, Χριστῷ παριστάμενοι, στεφηφόροι, μακάριοι.

Ἡ πρόην τῷ κράτει τῆς ἀσεβείας, Αἴγυπτος θάλλουσα κακῶς,
ἐβλάστησεν ὕστερον, ὑμᾶς ἀειθαλέστατα, φυτά, μάρτυρες ἑνδοξοί.

Σώματα ἀσκήσει καθηγνισμένοι, σὺν τῇ ψυχῇ καὶ τὸ πνεῦμα,
τελοῦντες ὁλόκληροι, ὡς ἄρνες εὐωδέστατοι, τῷ Χριστῷ θύματα τέθυσθε.

Θεοτοκίον

Ὡ τῶν ὑπὲρ ἔννοιάν σου, παρθένε, θεογεννήτορ, θαυμάτων· τὸν
κτίστην γὰρ τέτοκας, ἡμᾶς ἀνακαινίσαντα, τοὺς φθαρέντας τῇ βρώσει
ποτέ.

Ωδὴ γ'. Τόξον δυνατῶν ἡσθένησε

Θέων ὁ σοφὸς καὶ ἔνθεος, Πίλλων τε καὶ Παῦλος, καὶ ὁ Ἑρῶν οἱ
μέγιστοι, τῆς Τριάδος ὀπλῖται θείαις, μελωδίαις ἀνυμνήσθωσαν.

Ἐχοιμεν ὑμᾶς ἡμεῖς ἀρραγεῖς, πύργους τε καὶ βάσεις,
ἀκατασείστους πρὸς πᾶσαν δεινὴν, ἐναντίων ἐπερχομένην, βλάβην,
μάρτυρες ἀήττητοι.

Ὅρμος πρὸς Θεοῦ σωτήριος, Νήσω φιλοχρίστῳ, καὶ φιλομάρτυρι
δέδοσθε, πᾶσαν ζάλην καὶ τρικυμίαν, ἀθληταί, ταύτης σοβοῦντες ἀεὶ.

Θεοτοκίον

Λόγον τοῦ Πατρὸς συνέλαβες, ἄχραντε Παρθένε, θεροχάριττε
Δέσποινα, ὃν καὶ τέτοκας ὑπὲρ λόγον, ἐκ φθορᾶς ἡμᾶς λυτρούμενον.

Ὡδὴ δ'. Ὁ εἰρμός

Τοὺς οὐρανοὺς ἡ ἀρετὴ σου κατεκάλυψε, καὶ ἡ γῆ ἐπληρώθη σου
τῆς δόξης, Χριστέ· διὸ ἀπαύστως λέγομεν· Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

Ὑφ' ἡδονῆς τῆς οὐρανίου πυρπολούμενοι, τῶν γηϊνῶν τερπνῶν
κατημνημόνησαν, οἱ ἀθλοφόροι κράζοντες· Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

Νενοσηκότων τὴν περὶ τὸν κτίσαντα ἄγνοιαν, τῶν οἰκείων μελῶν
ἐναπετμήθητε, θεοφιλῶς κραυγάζοντες· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Αἰμοχαρέσιν ἡγεμόσι παριστάμενοι, πρὸ βημάτων ποικίλλως
αἰκιζόμενοι, νεανικῶ φρονήματι, τούτους, θεηγόροι, αἰσχύνοντες.

Οὐκ ὀρατοῖς μόνοις ἐχθοῖς ἀντεκατέστητε, ἀλλὰ καὶ νοητοῖς
προσεπαλαίετε, καὶ κατὰ πάντων ἤρασθε, νίκην, ἀθλοφόροι, τῇ χάριτι.

Θεοτοκίον

Χερουβικῶν ταγμάτων ὑπερέχουσα, καὶ Θεὸν ἐν ἀγκάλαις
ἐποχούμενον, μετὰ σαρκὸς βαστάσασα, χαῖρε, Θεοτόκε, πανάμωμε.

Ὡδὴ ε'. Τὸν φωτισμόν σου, Κύριε.

Ὑπολαβὼν ὁ ἔχθιστος, ἐχθρός τε καὶ φονεύς, διὰ θανάτου ὑμᾶς
μορμολύττειν, πέπτωκεν εἰς γῆν, ἐν τῷ κειμένους, αὐτὸν ἐγνωκέναι ὑμᾶς.

Συγκοινωνοὶ γενόμενοι, παθῶν δεσποτικῶν, ἀναντιρρήτως καὶ δόξης τῆς θείας, δείκνυσθε Χριστοῦ, συγκληρονόμοι, θεοτίμητοι μάρτυρες.

Οὐ βάσανα πολύπλοκα, οὐ τύραννοι πικροί, οὐ τῆς πατρίδος ἡ στέρησις, ὑμᾶς, ἴσχυσε, σοφοί, ὅλως χωρῆσαι, τοῦ πρὸς Κύριον ἔρωτος.

Ἰκέται προσερχόμεθα, ὑμῶν ἐν τῷ σεπτῷ, μάρτυρες θεῖοι, καὶ θεῖω τεμένει, λύσιν ἐκ ψυχῆς, ὑμῖν αἰτοῦντες, τῶν ἡμᾶς συνεχόντων δεινῶν.

Θεοτοκίον

Τίς ἐξειπεῖν δυνήσεται, τοῦ τόκου σου, ἀγνή, τοῦ ὑπερφύσιν παράδοξον θαῦμα; φύσει γὰρ Θεόν, σεσαρκωμένον, ὑπὲρ λόγον ἐκύησας.

Ὡδὴ ς'. Ἐβόησε προτυπῶν

Μὴ φρονοῦντες, ἐμπαθῶς τὰ τοῦ κόσμου χαμαίζηλα, ἀλλ' ἐμφρόνως καταφυγὴν τὸν Ὑψιστον θέμενοι, οὐρανόφρονες, ἐπὶ γῆς ἀνεδείχθητε, μάρτυρες.

Ἀνειμένοι, τῶν δεσμῶν οἱ καλλίνικοι μάρτυρες, καὶ ἐν μέσῳ τῶν βασάνων τυγχάνοντες, ἔμελπον τῷ αὐτοῦς ἐξ ὕψους, χορηγῆσαντι κράτος καὶ δύναμιν.

Ρυσθείημεν, ἐκ ποικίλων παθῶν ἐπικλύσεως, καὶ παισμάτων ψυχοφθόρου βυθοῦ ἀπογνώσεως, ὑμῶν ἱκεσίαις, πρὸς Χριστόν, ἀθλοφόροι πανεύφημοι.

Θεοτοκίον

Δεόμεθα, ὑπὲρ τῶν οἰκετῶν σου, ἀλόχευτε, Θεοτόκε, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἱκέτευε, ὅτι σὲ καὶ μόνην, προστασίαν ἡμῶν ἐπιστάμεθα.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ διασώσας ἐν πυρὶ

Τῆς δεισιδαίμονος τὸ πρίν, καὶ ἀσεβεστάτης Αἰγύπτου, πρέσβεις προῆλθον εὐσεβεῖς, ἀθληταὶ καὶ Τριάδος ὑπέρμαχοι, καὶ ἡμᾶς καταλάμπουσι, ταῖς τῶν ἄθλων φρυκτωρίαις, αὐτῶν ἀπαύστως.

Ὑπὲρ ἀδίκου μὲν σφαγῆς, ἀρρενοφονίας Ἑβραίων, δίκας τιννύει ἐν πληγῇ, παγγενῇ πρωτοτόκων ἢ Αἴγυπτος, ἀλλὰ νῦν ὡς ἀπάργματα τῷ Θεῷ καρποφορεῖται, δῆμους μαρτύρων.

Ῥύσασθε νόσων χαλεπῶν, τοὺς τὴν ἱερὰν ὑμῶν μνήμην, ἐπιτελοῦντας εὐσεβῶς, ἀθλοφόροι Κυρίου τετράριθμοι, ἱαμάτων ὡς ἔχοντες, τὴν ἀένναον καὶ θείαν, χάριν πλουσίως.

Ἐκ τῆς Ἑώας ὡς φαιδροί, μάρτυρες, ἀστέρες προβάντες, ταῖς ἀστραπαῖς καὶ καλλοναῖς, τῆς ὑμῶν ἐναθλήσεως ἅπασαν, οἰκουμένην ἠὺγάσατε, ἐν τῇ Δύσει μακαρίως, τελειωθέντες.

Θεοτοκίον

Εὐλογημένος ὁ καρπός, τῆς εὐλογημένης γαστροῦ σου, ὃν εὐλογοῦσιν οὐρανῶν, αἱ δυνάμεις, βροτῶν τε συστήματα, ὁ ἡμᾶς λυτρωσάμενος, τῆς κατάρας τῆς ἀρχαίας, εὐλογημένη.

Ὡδὴ η΄. Λυτρωτὰ τοῦ παντός

Σταυροτύπῳ τετράδι ταπτόμενοι, καὶ Χριστοῦ πανοπλία φραττόμενοι, τὸν νοητὸν ἐτρέψασθε, Ἀμαλήκ, τροπαιοῦχοι, μάρτυρες θεῖοι· ὅθεν πίστει ὑμᾶς μακαρίζομεν.

Χαρμοσύνων δοτῆρες ἰάσεων, καὶ παθῶν ὀλετῆρες ὑπάρχοντες, τὸν εὐεργέτην ἴλεω, χριστωνύμῳ ποιμνίῳ, μάρτυρες θεῖοι, θέσθε, πίστει ὑμᾶς εὐφημοῦντι ἀεί.

Ἀεννάου πηγῆς ἀρυόμενοι, ὡς ἐκ σοροῦ τῶν μαρτύρων ἰάματα, καὶ τοῦ τεμένους χάριτας, σωτηρίους, τιμῶντες, τούτων τὴν μνήμην, καὶ τὸν κτίστην ἀπαύστως δοξάζοντες.

Θεοτοκίον

Τὴν ἀγνὴν καὶ παρθένον τιμήσωμεν, τὴν τὸν ἄναρχον Λόγον καὶ Κύριον, ὑπερφυῶς κυήσασαν, εἰς ἡμῶν σωτηρίαν, ᾧ μελωδοῦμεν, καὶ ὑμνοῦμεν πιστῶς καὶ δοξάζομεν.

Ωδὴ θ'. Λίθος ἀχειρότμητος

Ῥευστὴν ἀπηπάμενοι κτῆσιν, ὄλβον ὁμοῦ τρυφὴν καὶ δόξαν, κάλλος τε σωμάτων καὶ ρώμην, διὰ τὴν μέλλουσαν ἀγαλλίασιν, ἐν πολλοῖς ἀγωνίσμασι, μάρτυρες θεῖοι, ἀπειλήφατε.

Ίασεις παρέχοιτε πᾶσιν, ἡμῖν τοῖς πόθῳ ἐκτελοῦσι, τὴν ὑμῶν ἐτήσιον μνήμην, στεφανηφόροι Κυρίου μάρτυρες, τῶν τῆς ψυχῆς λυτρούμενοι, ἡμᾶς παθῶν καὶ τῶν τοῦ σώματος.

Νῆσον τὴν ὑμᾶς ἐνεγκοῦσαν, καὶ τοῖς σπαργάνοις καὶ λειψάνοις, μάρτυρες, ὑμῶν καυχωμένην, καὶ τῷ τεμένει λαμπρυνομένην φαιδρῶς, ἐκ πάσης περιστάσεως, καὶ ἐναντίων βλάβης ῥύσασθε.

Ὅσοι φιλομάρτυρες, δεῦτε, τοὺς ἀηττήτους ἀθλοφόρους, Θεωνᾶν καὶ Ἡρώναν ὕμνοις, σὺν Πίλλωνί τε καὶ Παῦλον στέψωμεν, τὸν τούτους στεφανώσαντα, Χριστὸν ἐν ὕμνοις μεγαλύνοντες.

Θεοτοκίον

Φρίττουσιν ἀγγέλων αἱ τάξεις, τὸ ὑπερφύσιν ἐννοοῦσαι, ἄχραντε, μυστήριον τῆς σῆς, κυοφορίας, Θεὸν γὰρ τέτοκας, καὶ ὡς υἱὸν ἐθήλασας, τὸν διατρέφοντα τὰ σύμπαντα.

Ἐξαποστειλάριον

Ἦχος β'. Πρὸς τό· Γυναῖκες ἀκοντίσθητε.

Χορείαν τὴν τετράριθμον, δεῦτε πιστῶς ὑμνήσωμεν, οἱ φιλομάρτυρες πάντες, Ἡρώνα, Παῦλον, Πίλλωνα, καὶ Θεωνᾶν τὸν ἔνδοξον, πρὸς αὐτοὺς ἀνακράζοντες, ὑπὲρ ἡμῶν ποιήσατε, πρεσβείαν, μάρτυρες θεῖοι, πρὸς τὸν τῶν ὅλων δεσπότην.

Θεοτοκίον

Ἐπίβλεψον, πανάχραντε, εἰς τὴν κληρονομίαν σου καὶ τῇ ἀμάχῳ σου ταύτην, συντήρησον δυναστείαν, τῆς βασιλείας τὰ σκῆπτρα, ἴθυνον καὶ κραταίωσον τὴν εἰρήνην, ἐπὶ τὰ πέρατα κόσμου.